

Vlaams
Parlement

ingediend op **198** (2019-2020) – Nr. 2
6 mei 2020 (2019-2020)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin
en Armoedebestrijding
uitgebracht door Lorin Parys

over het voorstel van resolutie

van Ann De Martelaer, Celia Groothedde en Johan Danen

over de discriminatie van volle en halve wezen
door de invoering van het groeipakket

en over het voorstel van resolutie

van Hannes Anaf, Conner Rousseau en Hannelore Goeman

over de discriminatie van wezen en halfwezen
door de invoering van het groeipakket

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding:

Voorzitter: Stefaan Sintobin.

Vaste leden:

Koen Daniëls, Lorin Parys, Elke Sleurs, Tine van der Vloet, Katja Verheyen;

Immanuel De Reuse, Stefaan Sintobin, Suzy Wouters;

Maike De Rudder, Katrien Schryvers;

Freya Saeys, Maurits Vande Reyde;

Ann De Martelaer, Celia Groothedde;

Freya Van den Bossche.

Plaatsvervangers:

Allessia Claes, Piet De Bruyn, Freya Perdaens, Sarah Smeyers, Annabel Tavernier;

Yves Buysse, Ilse Malfroot, Frieda Verougstraete-Deschacht;

Vera Jans, Kurt Vanryckeghem;

Gweny De Vroe, Sihame El Kaouakibi;

Johan Danen, Jeremie Vaneeckhout;

Conner Rousseau.

Toegevoegde leden:

Lise Vandecasteele.

Documenten in het dossier:

198 (2019-2020) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

203 (2019-2020) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting door Ann De Martelaer bij het voorstel van resolutie over de discriminatie van volle en halve wezen door de invoering van het groeipakket (<i>Parl.St.</i> VI.Parl. 2019-20, nr. 198/1)	4
2. Toelichting door Hannes Anaf bij het voorstel van resolutie over de discriminatie van wezen en halfwezen door de invoering van het groeipakket (<i>Parl.St.</i> VI.Parl. 2019-20, nr. 203/1)	7
3. Bespreking	7
4. Stemmingen.....	9
4.1. Voorstel van resolutie over de discriminatie van volle en halve wezen door de invoering van het groeipakket (<i>Parl.St.</i> VI.Parl. 2019-20, nr. 198/1)	9
4.2. Voorstel van resolutie over de discriminatie van wezen en halfwezen door de invoering van het groeipakket (<i>Parl.St.</i> VI.Parl. 2019-20, nr. 203/1)	9
Bijlage: zie de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding besprak het voorstel van resolutie over de discriminatie van volle en halve wezen door de invoering van het groeppakket tijdens haar vergadering van woensdag 29 april 2020. Dit voorstel van resolutie werd in overeenstemming met artikel 61 van het Reglement van het Vlaams Parlement in samenhang behandeld met het voorstel van resolutie over de discriminatie van wezen en halfwezen door de invoering van het groeppakket (*Parl.St. VI.Parl. 2019-20, nr. 203/1*).

De presentatie van Ann De Martelaer is terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

(Tijdens de vergadering van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding waren alleen de commissievoorzitter en commissiesecretaris fysiek in de commissiezaal aanwezig. De vaste leden, plaatsvervangende leden en de toegevoegde leden van de commissie kregen de mogelijkheid om online aan de vergadering deel te nemen via het platform Zoom. Andere volksvertegenwoordigers konden alleen na motivering online aan de vergadering deelnemen.)

1. Toelichting door Ann De Martelaer bij het voorstel van resolutie over de discriminatie van volle en halve wezen door de invoering van het groeppakket (*Parl.St. VI.Parl. 2019-20, nr. 198/1*)

Ann De Martelaer zegt dat het verzoekschrift over de discriminatie van wezen ten gevolge van het groeppakket (verslag over het verzoekschrift (*Parl.St. VI.Parl. 2019-20, nr. 166/1*)) en het dossier van Ouders Die Opnieuw Starten (Odos) aanleiding waren voor dit voorstel van resolutie. Het systeem van de Algemene Kinderbijslagwet bestaat volgens Wikipedia sinds 2 augustus 1930. Toen werden alle werknemers verplicht zich aan te sluiten bij een kinderbijslagfonds, vanaf dan een belangrijk onderdeel van de sociale zekerheid. De kinderbijslag was gebaseerd op de arbeidsprestaties van de vader, terwijl de moeder doorgaans de bijslag ontving. Daarop waren heel wat variaties mogelijk. Doorgaans wonen kinderen in een gezin met twee volwassenen. Een groot deel van de twintigste eeuw was het zo dat een van de twee volwassenen werkte, doorgaans de vader, en dat het gezin financieel van hem afhankelijk was. Thans heeft een gezin met slechts één kostwinner meestal een lagere sociaal-economische standaard. Dat geldt ook als een van de twee partners wegvalt.

Bij het groeppakket is het vertrekpunt de positie van het kind. Voor kinderen geboren voor 1 januari 2019 blijft het oude kinderbijslagsysteem gelden. In sommige gevallen kunnen kinderen die voor die datum geboren zijn, toch overschakelen op het groeppakket, bijvoorbeeld als ze halve of volle wezen worden. Voor hen is het financiële verschil echter aanzienlijk. Naargelang de leeftijd van het kind krijgen halve wezen van 32 procent voor kinderen onder de vijf jaar tot 47 procent voor achttienplussers minder. Voor volle wezen is dat verlies kleiner.

In het groeppakket krijgen die kinderen met een gezinsinkomen onder een bepaald bedrag een sociale toeslag. Desondanks verliest ook die groep ten opzichte van de kinderbijslag waar ze volgens hun tijdstip van geboorte recht op zouden hebben van 18 procent voor kinderen onder de vijf jaar tot 30 procent voor achttienplussers. Overlevende ouders die een nieuwe partner hebben, verliezen de sociale toeslag in de oude regeling, maar mogen hem wel behouden in het groeppakket. Wezengeld onder de kinderbijslagregeling bedroeg 360,83 euro, die verdween als de overlevende ouder met een nieuwe partner samenleefde. Volgens het groeppakket kunnen ze het bedrag van 244,80 euro wel behouden.

Dat voordeel wordt vaak als argument aangehaald. Volgens de gegevens van Statistiek Vlaanderen is in Vlaanderen echter ongeveer 3 procent van de volwassen mannen en 11 procent van de volwassen vrouwen verweduwd. Minder dan een op

de vijf leeft anno 2019 samen met een nieuwe partner, gehuwd of ongehuwd. Van de weduwnaars leeft 20 procent samen met een nieuwe partner, bij de weduwes is dat slechts 18 procent. Van de jonge overblijvende partners met kinderen leeft amper 18 procent samen met een nieuwe partner. De overige 82 procent blijft alleenstaande ouder. Er is een duidelijk genderverschil: van de vaders leeft 22 procent samen met een nieuwe partner, terwijl dit van de moeders slechts 17 procent is. Van de verweduwde alleenstaande ouders onder de zestig jaar heeft ongeveer de helft één kind, de andere helft heeft twee of meer kinderen.

Op jaarbasis hertrouwt 0,5 procent van de weduwnaars en weduwen. Een half procent van de weduwes en 1,3 procent van de weduwnaars gaat samenwonen met een nieuwe partner. Alleenstaande vaders hebben een iets hogere kans om terug te gaan samenwonen met een partner. De kans om te gaan samenwonen met een partner hangt duidelijk samen met de leeftijd. Bij weduwnaars was ze het grootst bij dertigers, namelijk 15 procent; bij weduwes bij de 25-29-jarigen, namelijk 12 procent.

In 2018 heeft bijna elke achterblijvende ouder na tien jaar nog de burgerlijke staat 'verweduwd', 'niet gehuwd' of 'gescheiden': namelijk 99 procent van de weduwen en 94 procent van de weduwnaars. Dat zegt echter weinig over hoe deze mensen samenleven. Na verloop van tien jaar is 21 procent van de overlevende weduwnaars herpartnerd, waarvan 5 procent hertrouwd. Bij de vrouwen is slechts 9 procent van de overlevende weduwes na tien jaar herpartnerd.

Uit de armoede-indicatoren van 2018 blijkt dat eenoudergezinnen met 41,3 procent vier keer meer risico lopen op armoede dan een gezin met twee volwassen partners en twee kinderen met 9,8 procent. Ongeveer 16 procent van de mensen heeft een risico op monetaire armoede, waarvan ongeveer 41 procent alleenstaande ouders met kinderen.

Op 18 april 2020 kopt VRT NWS dat het coronavirus mannen en vrouwen op een andere manier treft. Bea Cantillon stelt dat vrouwen het meest kwetsbaar zijn, ook in een systeem van sociale bescherming. De sociale zekerheid blijft immers gebonden aan arbeid. Wie deeltijds werkt, is maar deeltijds beschermd. Wie tijdelijk werkloos is, bijvoorbeeld door corona, krijgt maar 70 procent van het normale loon. Weduwen en weduwnaars met kinderen, zeker als die nog klein zijn, kunnen daarenboven vaak niet meer dan deeltijds werken.

Ann De Martelaer nodigt de parlementsleden uit om de volledige getuigenis van Els De Smet, een weduwe met kinderen, op haar Facebookpagina te lezen. Samengevat is de invloed van corona die zij ondervindt: vertraging van administratieve dossiers, problemen met het deblokken van gemeenschappelijke rekeningen, het niet-afronden van de schuldsaldoverzekeringsdossiers, professionele onzekerheid, het onrechtvaardige groeipakket van (half)wezen en financiële problemen en angst voor deurwaarders. Daarnaast ontbreekt in coronatijden professionele rouwtherapie en kan ze niet terugvallen op familie of sociaal netwerk.

Bij gesprekken met weduwen en vertegenwoordigers van Odos kreeg het parlementslicd het verwijt dat parlementsleden in een bubbel leven. Inleving is inderdaad niet altijd evident. Om de discriminatie en de situatie beter te begrijpen, geeft ze de getuigenis van drie vrouwen. Hilde heeft één zoon en één dochter. Haar echtgenoot is overleden in 2019, waardoor voor haar kinderen vanaf dan het groeipakket geldt. Voor haar betekende dat een verlies van ettelijke honderden euro's per maand. De leeftijdsbijslag valt immers weg en de wezenvergoeding is ruim onvoldoende om de school en andere kosten van de kinderen te betalen.

De tweede getuigenis is van Miet, een weduwe met één zoon die zegt niet alleen op een emotionele rollercoaster te zitten maar ook een financiële kater te hebben.

De overheid bespaart op haar wezengeld 114 euro per maand, voor haar een wereld van verschil. De derde getuigenis is die van Els. Zij zegt elke dag bang te zijn om de brievenbus te openen. De rekeningen en betalingsherinneringen groeien sneller dan de poolkappen smelten. Uit zelfbehoud verschuilt ze zich als een schildpad in een schild. Zo durft ze, uit angst voor meer pijn en onzekerheid, zelfs niet te berekenen hoeveel verlies ze precies lijdt met het groeipakket. Die getuigenissen brachten een golf van solidariteit en medeleven op gang. Via de Facebookpagina van de spreker bereikten hun verhalen 670.000 mensen.

Vrouwen verdienen in België nog steeds per uur gemiddeld 6 procent minder dan mannen. Zoals gezegd is in Vlaanderen ongeveer 3 procent van de volwassen mannen en 11 procent van de volwassen vrouwen verweduwd. Stelselmatig wordt ook de leeftijdsgrens voor een overlevingspensioen opgetrokken tot 50 jaar in 2025. Jongere overlevende partners krijgen een overgangsuitkering van twee jaar, combineerbaar met andere inkomens. Daarvan houdt de fiscus een groot deel af.

In praktijk zijn er nog addertjes onder het gras. Als de overleden partner zelfstandige was en de weduwe een ziekte-uitkering krijgt die hoger is dan het overlevingspensioen, valt zij terug op een inkomen van ongeveer 1500 euro per maand. Als bij een verkeersongeluk de man overlijdt en de vrouw zwaar gewond is, met een lange revalidatieperiode tot gevolg, is de financiële situatie moeilijk. Een andere financiële strop is als een partner overlijdt na een lange ziekte met hoge medische kosten. Om alleen te overleven met kinderen is een voltijdse betrekking nodig, terwijl, zeker als de kinderen nog klein zijn, enkel een deeltijdse job haalbaar is. Plots alleen zijn heeft meer dan financiële kanten. Zo vergt rouwen veel energie. Kinderen die een ouder verloren, hebben psychische steun nodig, wat ook geld kost. Nieuwe partners zijn niet aan de orde. Niet elke overlevende partner heeft een sociaal netwerk. De zorg voor de kinderen staat soms tegenover de zorg voor de financiën.

In 2019 werden er 2772 kinderen, geboren voor 1 januari 2019, halfwees en 16 geboren na die datum. Voor 1873 van deze kinderen werd een sociale toeslag uitbetaald. Door de overgang van kinderbijslag naar groeipakket zal de overheid deze regeerperiode ongeveer 32 miljoen euro besparen. In 2019 werden 137 kinderen geboren voor 1 januari 2019 wees. De sociale toeslag voor volle wezen is afhankelijk van het inkomen van de persoon bij wie het kind woont, 34 kinderen kregen een dergelijke toeslag.

Ann De Martelaer meent te hebben aangetoond dat het kindperspectief van het groeipakket niet altijd overeind blijft. Zo werden 92 kinderen die halfwees waren voor 1 januari 2019 volledig wees in 2019. Zij bleven onder de Algemene Kinderbijslagwet. Halfwezen geboren voor 2019, wier ouder nadien een nieuwe partner had, verloren hun wezengeld. Wanneer deze ouder na 2019 opnieuw alleenstaande ouder werd, valt het kind terug onder de Algemene Kinderbijslagwet. Nochtans staat in het verslag van de bespreking van het ontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1450/4) dat de gezinnen die in het oude systeem zitten, behouden wat ze hebben. Volgens recente arresten van het Grondwettelijk Hof hoort de nieuwe regeling alleen van toepassing te zijn op kinderen die zijn geboren vanaf een bepaalde datum.

Groen klaagt de discriminatie van de volle en halve wezen aan, zoals dat ook gebeurt in adviezen van het Kinderrechtencommissariaat, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Vlaamse Ombudsdienst. Het Kinderrechtencommissariaat signaleert dat het verschil in behandeling soms onredelijk en onevenredig is, zoals ook de Raad van State in zijn advies beaamt. Nog voor de goedkeuring van het groeipakket pleitte de SERV ervoor om de wezenbijslag in zijn toenmalige vorm te behouden. De Vlaamse Ombudsdienst krijgt heel wat klachten over deze discriminatie en vraagt om een regeling met terugwerkende kracht om

de beperkte groep waarover het gaat de keuze te bieden om alsnog te opteren voor het oude stelsel.

Tot slot vraagt Ann De Martelaer de parlementsleden op basis van deze argumenten het voorstel van resolutie goed te keuren. Daarin wordt gevraagd om een rechtgevend kind dat geboren is voor 1 januari 2019 en nadien halve of volle wees wordt, het recht op wezentoeslag volgens de Algemene Kinderbijslagwet te laten behouden en om een ouder die na de dood van de partner een nieuw gezin sticht, te laten beslissen om eventueel over te stappen op de regeling voor halve wezen van het groeipakket.

2. Toelichting door Hannes Anaf bij het voorstel van resolutie over de discriminatie van wezen en halfwezen door de invoering van het groeipakket (Parl.St. VI.Parl. 2019-20, nr. 203/1)

Hannes Anaf zegt dat zijn fractie bij voorstel van resolutie aan de Vlaamse Regering vraagt om de wezen- en halfwezentoeslag in het groeipakket te verhogen zodat kinderen die na 1 januari 2019 één ouder of beide ouders verliezen, niet langer financieel verlies lijden ten aanzien van de Algemene Kinderbijslagwet. De vorige Vlaamse Regering heeft beloofd dat geen enkel gezin minder zou krijgen dan onder het vorige systeem. Het is tijd om die belofte uit te voeren. Wezen maar vooral halfwezen leveren financieel aanzienlijk in door het groeipakket. Dat wordt door alle experts erkend. De sociale toeslagen van het groeipakket zijn onvoldoende om dat verlies te compenseren voor mensen met een laag inkomen. Het kostwinnersargument van de minister wordt daarmee onderuitgehaald. Het is op zich positief dat de halfwezentoeslag behouden blijft als de overblijvende ouder een nieuw gezin sticht, maar daar heeft een weduwe of weduwnaar niets aan op het moment dat zij of hij alleen valt.

Groen heeft zijn voorstel van resolutie geënt op het verzoekschrift over de discriminatie van wezen ten gevolge van het groeipakket en vraagt een eerste noodzakelijke stap: aan verworven rechten mag niet getornd worden. Ook ouders van kinderen geboren na 1 januari 2019 komen in een kwetsbare situatie terecht als hun partner sterft, bijgevolg moeten ook die halfwezen en wezen een extra toeslag krijgen. Het voorstel van resolutie van sp.a gaat verder. Alleenstaande ouders hebben het bovendien praktisch en financieel extra moeilijk in coronatijden. Hij roept alle parlementsleden op om deze mensen een steuntje in de rug te geven en de onrechtvaardigheid van het groeipakket weg te werken. Het gaat niet om grote bedragen.

3. Bespreking

Lise Vandecasteele geeft een pluim aan de indieners van beide voorstellen van resolutie. Ze hebben duidelijk aangetoond waarom de maatregelen nodig zijn en ook waarom de bewering van de minister dat de nadelen ondervangen worden door de regeling ingeval van een nieuwe partner, niet klopt. Het is ook goed dat ze aandacht hebben voor de psychische aspecten van het verlies van ouder en partner. Honderd euro per maand betekent voor veel gezinnen een wereld van verschil. Dat beseffen parlementsleden niet altijd voldoende. De belofte dat niemand met het groeipakket zou verliezen, moet worden gehonoreerd. Ze roept de meerderheid op beide voorstellen van resolutie te steunen.

Volgens *Immanuel De Reuse* wil ook Vlaams Belang tegemoetkomen aan het vermelde verzoekschrift en de discriminatie wegwerken. De financiële en sociale gevolgen zijn afdoende door Ann De Martelaer aangetoond. Ook de Vlaamse Ombudsdienst maakt melding van de discriminatie en stelt een oplossing voor. Hij herinnert de commissievoorzitter eraan dat hij tijdens de bespreking van het vermelde verzoekschrift een hoorzitting met de Gezinsbond gesuggereerd heeft. De

meerderheid wil wachten op de evaluatie van het groeipakket om in te grijpen. De Vlaams Belangfractie vindt dat de fout sneller moet worden rechtgezet. Ze zal beide voorstellen van resolutie goedkeuren. Het voorstel van Groen strekt ertoe de huidige situatie recht te zetten terwijl het voorstel van sp.a het probleem in de toekomst aanpakt.

Katrien Schryvers heeft begrip voor de moeilijke situatie waarin mensen die een partner verliezen, terechtkomen. Wie plots alleen instaat voor inkomen en opvoeding, moet zo goed mogelijk gesteund worden. Ze wijst op de verschillen tussen beide voorstellen van resolutie. CD&V blijft achter de uitgangspunten van het groeipakket staan: een basistoelage voor al wie kinderen heeft, gecombineerd met sociale en gedifferentieerde toeslagen voor kwetsbare doelgroepen als mensen met een laag inkomen en eenoudergezinnen. Nu het groeipakket wijzigen voor wezen heeft gevolgen in verschillende richtingen. Er zijn immers heel wat verschillende situaties. Om die reden is het belangrijk om een omvattend zicht te krijgen op de manier waarop het groeipakket de doelstellingen haalt, op basis van concrete cijfers over de verschillende doelgroepen van kwetsbare mensen, weduwen en weduwnaars maar ook algemener de eenoudergezinnen. Wezen zijn een van de groepen waarvan de impact van het groeipakket moet worden geëvalueerd. De evaluatie is wat vertraagd door corona, maar zou er toch over enkele maanden zijn. Dan kan het Vlaams Parlement de algemene impact bekijken en de beste remedies bepalen, bijvoorbeeld bijkomende sociale toeslagen voor bepaalde groepen. Het kan daarover hoorzittingen organiseren, onder meer met de Gezinsbond.

Koen Daniëls dankt de indieners van de voorstellen van resolutie en van het verzoekschrift. Iedereen heeft begrip voor de moeilijke situatie van mensen die een partner verliezen, emotioneel en praktisch. N-VA wil graag het effect van het volledige systeem bekijken. Snel één aspect regelen, zal alleen maar de vraag stimuleren om andere onvolkomenheden aan te pakken. Hij waarschuwt er ook voor hypothetische niet met reële scenario's te vermengen. De verschillende inhoud van de voorstellen duidt er al op dat er verschillende manieren zijn om te werk te gaan. N-VA wil wel degelijk artikel 216 en de situatie van wezen en halfwezen uitvoerig evalueren, echter samen met alle andere aspecten van het groeipakket. Hij hoopt dat de commissie daar voldoende tijd voor neemt. Daarna kan er bepaald worden wat kan worden gedaan, op welke manier en binnen welk budgettair kader.

Freya Saeys dankt Ann De Martelaer. Ze heeft alle begrip voor de moeilijke situatie van kinderen die een of beide ouders verliezen. Ook zij wil wachten op de evaluatie van het groeipakket. Thans ingrijpen is voorbarig en kan enkel gefragmenteerd. Sowieso is ze er geen voorstander van dat mensen tussen systemen kunnen kiezen.

Stefaan Sintobin, commissievoorzitter, beaamt dat er een afspraak is gemaakt over de grondige evaluatie van het groeipakket en hoorzittingen.

Hannes Anaf apprecieert het dat velen begrip tonen voor wezen, halfwezen en mensen die een partner verliezen, maar met begrip worden geen rekeningen betaald. De sociale toeslagen zijn niet voldoende om het gat te dichten, zelfs niet voor de mensen met de laagste inkomens. Dat reële nadeel brengt mensen echt en niet hypothetisch in financiële problemen. Sp.a heeft het voorstel van resolutie ingediend omdat ze ervan overtuigd is dat voor deze wijziging geen evaluatie nodig is. Voormalig minister Jo Vandeuren zei bij de invoering van het groeipakket dat het systeem eenvoudiger en rechtvaardiger is omdat elk kind in elk gezin gelijke kansen krijgt van bij de start. Hij noemde het een recht van het kind met twee belangrijke evenwichten: de armoede terugdringen via verruiming van sociale toeslagen, en geen enkel gezin minder geven dan onder de Algemene Kinderbijslagwet. Ofwel honoreert de meerderheid die principes en zet ze dit recht, ofwel

verloochent ze haar principes en laat ze deze kinderen in de kou staan. Wachten op de evaluatie is een drogreden om niet te handelen.

Ann De Martelaer ontwaart veel begrip voor de financiële en emotionele situatie die ze geschetst heeft, alsook voornemens om de zaak op te lossen, maar het blijft wachten op de evaluatie. Ze zou het voorstel van resolutie niet ingediend hebben als ze had geweten wanneer die er kwam. De coronacrisis brengt wezen, halfwezen en verweduwen in extra problemen, terwijl er geen specifieke oplossingen voor hen zijn. Het zou van moed getuigen als de meerderheid haar voorstel van resolutie alsnog zou steunen.

Katrien Schryvers vindt dat als de evaluatie uitwijst dat er bijkomende maatregelen nodig zijn voor weduwen, weduwnaars en wezen, die zeker moeten worden genomen. De voorstellen van resolutie geven elk een andere oplossing. Een evaluatie is wezenlijk om de beste oplossing te vinden. Bij de behandeling van het vermelde verzoekschrift was het groeipakket trouwens nog geen jaar in voege. Een nieuw systeem moet tijd krijgen. De voorbereiding loopt. Ze neemt aan dat de evaluatie er op relatief korte termijn zal zijn.

Ann De Martelaer wijst erop dat het groeipakket al een jaar in voege is. Uit antwoorden op haar vragen daarover leidt ze af dat de evaluatie nog niet voor meteen is. Sommige weduwen en weduwnaars leven in een preciaire financiële situatie en hebben niets aan een regeling die misschien over enkele jaren komt.

4. Stemmingen

- 4.1. Voorstel van resolutie over de discriminatie van volle en halve wezen door de invoering van het groeipakket (*Parl.St. VI.Parl. 2019-20, nr. 198/1*)

Het voorstel van resolutie wordt met 6 stemmen tegen 9 niet aangenomen.

- 4.2. Voorstel van resolutie over de discriminatie van wezen en halfwezen door de invoering van het groeipakket (*Parl.St. VI.Parl. 2019-20, nr. 203/1*)

Het voorstel van resolutie wordt met 6 stemmen tegen 9 niet aangenomen.

Stefaan SINTOBIN,
voorzitter

Lorin PARYS,
verslaggever